

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálika a JUDr. Daniela Hudáka v trestnej veci obvineného **J. D.**, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí 12. mája 2011 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. júna 2010, sp. zn. 5 To 110/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) dovolanie obvineného **J. D. s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš z 25. januára 2010, sp. zn. 8 T 95/2008, bol obvinený **J. D.** uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :

1/ dňa 09. februára 2008 o 24.00 hod. v **B.** na parkovisku pri autobusovej zastávke na ul. **K.** pri telefónnej búdke prešiel ľavým predným kolesom vozidla zn. **OPEL Omega**, ev. č.:**X.**, ktoré riadil, po nohe **L. O.**, potom narazil prednou časťou vozidla do **J. M.** a **P. O.**, ktorí stáli na okraji prázdneho parkoviska a následne s vozidlom z parkoviska odišiel preč, pričom poškodený **P. O.** utrpel trieštivú zlomeninu bazálnej časti tela 5. zápustnej kosti pravej ruky v mieste jej naliehania na dve susediace zápustné kostičky (háková kosť a hlavičkatá kosť) bez posunu úlomkov a priečne zlomenie koncovej časti vnútorného členkového výbežku píšľaly s pracovnou neschopnosťou 50 dní a poškodený **L. O.** utrpel podvrtnutie členka ľavej nohy s pracovnou neschopnosťou v trvaní 14 dní,

2/ krátko po uvedenej udalosti riadil vyššie uvedené vozidlo v B. od kostola po K. ceste smerom do V. a pri autobusovej zastávke narazil do J. M. a E. Š., pričom E. Š. neutrpel zranenie a J. M. utrpela pomliaždenie ľavého predkolenia v jeho hornej a bočnej časti v ploche asi 10x10 cm, pomliaždenie pravého kolena, v oblasti pravého stehna a v oblasti piateho prsta ľavej ruky, pomliaždenie na pravej bočnej ploche pánevnej oblasti vo výške hlavice pravej stehrovej kosti s pracovnou neschopnosťou 19 dní a obžalovaný svojím konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c/, e/ zák. č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení zmien.

Za uvedené prečiny bol obvinenému podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. f/, písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený okresným súdom úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu uložil trest zákazu činnosti – riadiť všetky motorové vozidlá na dobu 5 (päť) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa mu uložila povinnosť nahradiť poškodenému P. O., nar. X., trvale bytom B., prechodne bytom Č., škodu vo výške 1 012,08 eur (30 490 Sk).

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú J. M., nar. X., bytom Č., s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený J. D. v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. júna 2010, sp. zn. 5 To 110/2010, zamietnuté ako nedôvodné (§ 319 Tr. por.).

V zmysle § 183 ods. 1 písm. b/, bod 3 Tr. por. rozsudok je právoplatný a vykonateľný, ak zákon síce proti nemu pripúšťa odvolanie, avšak podané odvolanie bolo zamietnuté.

Dňa 20. apríla 2011 bolo v predmetnej trestnej veci Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložené dovolanie obvineného, podané prostredníctvom jeho obhajcu

JUDr. J. V.. Tento mimoriadny opravný prostriedok obvinený oprel o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por., t.j. že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu a že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

K uvedeným dôvodom dovolania obvinený uviedol, že ako vyplýva zo spisového materiálu, obhajca mu bol ustanovený až 5. marca 2008 (zrejme omylom uviedol rok 2010), napriek tomu, že bol zadržaný už 12. februára 2008.

Počas doby od jeho zadržania do ustanovenia mu obhajcu však boli vykonávané procesné úkony.

Taktiež namietol tú skutočnosť, že súdy boli ovplyvnené pri rozhodovaní o treste tým, že bol v dobe rozhodovania krajského súdu na neho vydaný európsky zatýkací rozkaz.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody dovolania obvinený J. D. navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zrušil a súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bolo **zásadným** spôsobom porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

V zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb a má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolací súd považuje za nevyhnutné zdôrazniť i to, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, ktorými sa v dovolaní odôvodňuje existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Dôvody dovolania je teda treba chápať materiálne, a preto nestačí na ne len formálne poukázať v podanom dovolaní, aby sa tým vyhovel ustanoveniu § 374 Tr. por.

Na podklade ktoréhokoľvek dovolacieho dôvodu nemožno preskúmavať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkového stavu, ani preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov. Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený iba z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, t. j. či boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva.

V súvislosti s uplatnenými dovolacími dôvodmi je potrebné osobitne upozorniť na ustanovenie § 371 ods. 3 Tr. por., v zmysle ktorého dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Dovolací súd zistil, že vyššie uvedená podmienka v danom prípade splnená nebola, keďže námietky ako teraz v dovolaní, neuplatňoval obvinený už v predchádzajúcom odvolacom konaní, v ktorom namietal nesprávne hodnotenie dôkazov a uložený neprimeraný trest odňatia slobody.

Napriek tomu dovolací súd poukazuje na to, že k dovolaciemu dôvodu uvedenému v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., treba zdôrazniť tú skutočnosť, že zákon pre jeho uplatnenie predpokladá nie každé porušenie práva na obhajobu, ale len jeho **zásadné porušenie**. Zásadným porušením práva na obhajobu, zakladajúcim uvedený dôvod dovolania, sa pritom rozumie predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe.

Právo na obhajobu sa vzťahuje na celé trestné konanie a všetkým orgánom činným v trestnom konaní ako aj súdu je uložené umožniť osobe, proti ktorej sa konanie vedie, uplatnenie jej práv. Zmyslom tejto základnej zásady je zabezpečiť úplnú ochranu zákonných záujmov a práv obvineného, prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu veci a tiež k vydaniu zákonného a spravodlivého rozhodnutiu.

Toto právo obvinenému a jeho obhajcovi nebolo ukrátené.

Z obsahu spisu je zrejmé, že obvinený a jeho obhajca mali v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom možnosť navrhovať, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, klásť svedkom otázky, mali možnosť podať sťažnosť, taktiež všetky ostatné práva, ktoré sú vyjadrením práva na obhajobu a podmienky na spoľahlivé zistenie objektívnej pravdy boli v predmetnej veci riadne zabezpečené.

Svedkovia P. O., M., Ľ. O., E. Š., K. V., A. S., K., M. O. a J. D., ktorí boli vypočutí 11. februára, popr. 7. marca 2008 bez prítomnosti obhajcu obvineného, boli následne v prípravnom konaní vypočutí opätovne 27. marca, resp. 27. mája 2008 za prítomnosti obhajcu obvineného.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia, dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že obvineným vytýkané procesné pochybenie v prípravnom konaní nie je spôsobilé naplniť dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., a teda že v danom prípade k **zásadnému** porušeniu práva na obhajobu

nedošlo, tým taktiež nemožno považovať ani dôkazy za vykonané nezákonným spôsobom a navyše uvedené okolnosti ani nenamietal v pôvodnom konaní, vrátane ním podaného odvolania.

S ohľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 12. mája 2011

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová